

Temat: Historia: pierwszy skuteczny rozjaśniacz do włosów.

Zmiana naturalnego koloru włosów nie jest wymysłem współczesności. Prawdopodobnie już w starożytności wykorzystywano naturalne substancje do tego celu, zwykle po to, aby włosy przyciemnić. Dziś w drogeriach i sklepach internetowych istnieje duży wybór farb, szamponów, kremów kolorujących i innych produktów do farbowania włosów.

Pierwszą próbę farbowania włosów podjęto najprawdopodobniej w Egipcie, gdzie dokonywano tego za pomocą henny i innych środków roślinnych. Do maskowania oznak starzenia się - pierwszej siwizny, wykorzystywano preparat sporządzony z cielej krwi gotowanej w oliwie.

Grecy także korzystali z naturalnych substancji do farbowania włosów, ale właściwie ideałem piękna były kobiety o jasnych włosach. Aby rozjaśnić naturalnie ciemne pukle stosowano mieszaninę gliny i popiołu oraz płukanki z rumianku. Farby do włosów przygotowywano z mieszanki ziół, soli mineralnych, ołowiu lub miedzi.

Dopiero Rzymianie zastosowali po raz pierwszy farby metaliczne zawierające octan ołowiu lub sole srebra i miedzi. Używali także ołowianych grzebieni, dzięki którym czerniono włosy. Do rozjaśnienia fryzury stosowano specjalne mydło przygotowane z koziego tłuszczu i popiołu z drewna bukowego. Po potraktowaniu włosów taką maścią należało poddać je silnemu działaniu słońca, przez co nabierały jaśniejszych odcieni. Alternatywną metodą rozjaśniania fryzury było sporządzenie płukanki z brzoźowego popiołu, żółtka i kwiatów rumianku.

W XIV wieku w Europie wynaleziono trwałą czarną farbę do włosów, przyrządzaną z łupin orzecha włoskiego, dębowych galasów, tlenku ołowiu i siarczynu miedzi. W epoce baroku i rokoko włosów nie farbowano, a pokrywano pudrem ze skrobi pszenicznej z dodatkiem innych substancji roślinnych.

Farbowanie nowożytne

Dopiero pod koniec XX wieku w Niemczech powstały pierwsze farby utleniające włosy, które pozwalały na uzyskanie jasnych pukli. Nie były one przyjazne dla zdrowia człowieka. W 1907 roku Francuz Eugene Scheller opatentował pierwszą, nieszkodliwą syntetyczną farbę do włosów - Aureale. Pod koniec XX wieku we fryzjerstwie wprowadzono farby doskonale utrzymujące trwałość koloru, a na początku tego stulecia powszechne stało się trwałe farbowanie bez użycia wody utlenionej. Możemy wybierać spośród wielu różnego rodzaju produktów do koloryzacji włosów, np. produkowanych przez firmę Palette. Istnieją nawet inteligentne farby uwzględniające przy farbowaniu indywidualną strukturę każdego włosa. Można farbować bezpiecznie i skutecznie, nawet jeśli klient salonu fryzjerskiego jest alergikiem. W sprzedaży są bowiem farby nieuczulające.

Przeglądając magazyn Hebe trafiłam na świetny artykuł na temat historii kosmetyków. Autorzy sięgnęli do archiwum takich firm jak L'Oreal Paris i Schwarzkopf by dowiedzieć się jak najwięcej ciekawych informacji. Kilka słów o historii rozjaśniacza.

Przełom nastąpił w 1907. Do tego roku używano do farbowania włosów henny lub soli mineralnych, które dawały tylko minimalny efekt rozjaśnienia od jednego do dwóch tonów. Eugene Schueller właśnie w 1907 roku zaprezentowała swój nowy produkt do farbowania włosów pod nazwą L'Oreal. Rozjaśniacze stały się hitem w 1929. Wszystko zaczęło się do filmu "Platinum Blonde", w którym zagrała aktorka Jean Harlow.

Zapraszam do podręcznika z technologii, dział „Rozjaśnianie włosów”